

Arrest

nr. 222 224 van 3 juni 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BAELDE
Gistelse Steenweg 229/1
8200 SINT-ANDRIES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 9 januari 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 december 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat K. VERSCHRAEGEN *loco* advocaat J. BAELDE en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van H.A.F. (verder: verzoeker) als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent geboren op X 1974 in Najaf. U bezit de Iraakse nationaliteit en bent Arabier van etnie. U beweert een christen te zijn. U heeft vier broers en een zus. Voor uw vertrek woonde u samen met uw vrouw en kinderen, uw ouders en uw vier broers in een huis in Karradat Maryam in Bagdad. Uw zus was getrouwd en woonde met haar man. Zelf trouwde u in 2009 met L. H. W. W.q (o.v.: X – CGVS: X) met wie u vier kinderen heeft. Uw jongste kinderen, AL F. F. en AL-F. Maria zijn in België geboren.

Op 13 juni 2015 kwam u met uw gezin aan in België. Op 15 juni 2015 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 21 januari 2016 nam het CGVS voor u en uw echtgenote een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de status van de subsidiaire bescherming. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Op 24 mei 2016 bevestigde de RVV echter de beslissing van het CGVS.

Op 2 oktober 2016 dienden jullie een tweede verzoek om internationale bescherming in. Sinds uw vorige verzoek om internationale bescherming zou uw broer A. in Bagdad vermoord zijn omdat hij christen is. Dit gebeurde op 5 juli 2016. Verder liet u uw kinderen dopen in Oostende op 14 januari 2017.

Ter ondersteuning van uw eerste verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten voor: uw woonkaart, uw huwelijksakte, de identiteitskaarten en de paspoorten van uzelf, uw vrouw en uw twee oudste kinderen. De nationaliteitsbewijzen van uzelf en uw vrouw, een badge van een Amerikaanse basis, twee perskaarten, een krant en een omslag van DHL. In het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming voegde u daar nog de volgende documenten aan toe: het geboortecertificaat van uw zoon F., een brief van uw advocaat, de overlijdensakte van uw broer met een vertaling, de identiteitskaarten van uw moeder en uw broer met vertalingen, een ranglijst van landen naar mate van christenvervolging, artikels over christenen in Irak, foto's en documenten van het doopsel van uw kinderen, een psychologisch attest betreffende uw dochter L., bijkomende kranten en twee enveloppen van DHL.

Op 31 augustus 2017 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, een beslissing die op 8 mei 2018 door de RVV werd vernietigd.

In het kader van het beroep dat u instelde tegen de beslissing van het CGVS bij de RVV legde u bijkomend de volgende documenten voor: algemene informatie over de veiligheidssituatie in Bagdad en over de situatie van christenen in Irak, een beschikking van de arbeidsrechtbank te Gent van 11 oktober 2016, documenten die aantonen dat uw kinderen school lopen in het Onze-Lieve Vrouwecollege in Oostende, foto's van u in een kerk, informatie over het doopsel en ontdoping, foto's van een familiebijeenkomst in uw ouderlijk huis tijdens Kerstmis, een attest van een klinisch psycholoog dat stelt dat u post-traumatische klachten heeft en het geboortecertificaat van uw dochter.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U legde een attest voor van een klinisch psycholoog waarin wordt gesteld dat u post-traumatische klachten heeft en dat die klachten mogelijks een invloed hebben op de manier waarop u uw vluchtrelaas vertelt. Nergens doorheen uw persoonlijke onderhouden bleek echter dat uw cognitieve vaardigheden dermate zouden zijn aangetast dat u niet in staat was om de vragen naar behoren te begrijpen en te beantwoorden of dat u zich niet correct zou kunnen situeren in ruimte in tijd. Hierop gelet kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het CGVS reeds op 21 januari 2016 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam omdat u niet aannemelijk kon maken dat u toen nog een risico zou lopen vanwege uw werk op een Amerikaanse basis in 2007, omdat u niet aannemelijk maakte als journalist gevoelige thema's behandeld te hebben waardoor u in de problemen zou kunnen geraken en omdat u niet aannemelijk maakte christen te zijn. De RVV heeft deze beslissing bevestigd op 24 mei 2016. Het CGVS kan zich er toe beperken om heden in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen.

U stelt in uw tweede verzoek om internationale bescherming nog steeds risico te lopen vanwege uw religie (zie verslag persoonlijk onderhoud CGVS A. H. F. A. dd. 25/04/2017 [H2], p. 8, 10] en zie verslag persoonlijk onderhoud CGVS W. L. H. W. dd. 25/04/2017 [L2], p. 5) en vanwege uw werk als journalist (zie CGVS H2, p. 2, 3).

U legde bijkomende documenten voor ter ondersteuning van deze twee onderdelen van uw vluchtrelaas. Uw broer, eveneens christen volgens u, zou vermoord zijn vanwege zijn religie en dit zou uw eigen risico illustreren (zie CGVS H2, p. 8 en zie CGVS L2, p. 5). U bracht geen nieuwe elementen aan om het risico aan te tonen dat u vanwege uw vroegere werk op de Amerikaanse basis zou lopen, zodat dit onderdeel van uw vluchtrelaas hier niet verder dient besproken te worden. Hieronder worden dus enkel uw werk als journalist en uw beweerde religie besproken.

Eerst wordt naar uw journalistieke activiteiten gekeken. In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming werd de omvang hiervan in twijfel getrokken omdat u slechts één enkele krant voorlegde. Bij uw huidige verzoek om internationale bescherming kon u, weliswaar pas na uw gehoor in het kader van de inoverwegingname, meerdere kranten voorleggen, maar u kon nog steeds niet aannemelijk maken dat u problemen riskeert vanwege de artikels die u schreef.

Hier worden de door u voorgelegde artikels kort besproken: Artikel A1 (zie kranten A – F in de groene map, toegevoegd aan het administratief dossier - de kranten worden geïdentificeerd met letters, de individuele artikels met cijfers) handelt over hoe het vaak gebeurt dat dokters in het buitenland verblijven waardoor de patiënten worden behandeld door vervangers. Dit artikel klaagt een maatschappelijke mistoestand aan, maar is apolitiek en het is niet duidelijk hoe het aanstoot zou kunnen geven aan een partij of groepering in die mate dat ze geweld tegen u zouden gebruiken. Artikel A2 gaat over de oprichting van een nieuwe partij die zoekt deel te nemen aan de volgende provinciale verkiezingen. Het artikel is louter feitelijk. Artikel A3 laat een lid van die nieuwe partij aan het woord. Dit zijn dus niet uw eigen woorden. In dit artikel wordt een reeks platitudes geventileerd: Irak mag niet verdeeld worden, men moet zich verzetten tegen buitenlandse plannen voor Irak en de partij is tegen corruptie. Er wordt niet vermeld wie met deze uitspraken wordt geïspireerd. Artikel B1 laat de leider van een politieke partij aan het woord. Dit zijn opnieuw niet uw woorden. Hij klaagt het regime van Saddam Hussein aan, vindt dat de nieuwe regering te weinig heeft hervormd en hij stelt de slechte veiligheidssituatie aan de kaak. Dit is een politieke inhoud, maar opnieuw kan men niet zien hoe dit in het huidige Irak zwaar aanstootgevend zou kunnen zijn, temeer daar opnieuw geen huidige politici bij naam worden genoemd. De krant C werd reeds in uw vorige verzoek om internationale bescherming besproken. Opnieuw moet men vaststellen dat artikels C1 en C2 louter feitelijk zijn. Artikel C3 handelt over een soort traditioneel tribaal gezang en lijkt niet controversieel. Artikel C4 klaagt inderdaad de slechte watervoorziening in een bepaalde regio aan (zie CGVS H2, p. 3), maar wijst niemand met de vinger. Artikel D1 is een feitelijk artikel over de oprichting van een expertenraad binnen de provincie. Artikel E1 is een louter feitelijk artikel over een cementfabriek in Najaf. Artikel F1 is een redelijk gedetailleerd maar feitelijk artikel over het procederen van interne vluchtelingen in de provincie Najaf.

Na het doornemen van de artikels kan men niet concluderen dat deze van een dermate controversiële of gevoelige aard zijn dat de schrijver ervan een risico op vervolging zou gaan lopen. Tijdens uw gehoor op het CGVS in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming vermeldde u twee artikels waarbij u corruptie binnen de overheid aan het licht bracht (zie verslag persoonlijk onderhoud CGVS A. H. F. A. dd. 20/11/2015 [H1], p. 23-24). Indien deze artikels werkelijk bestaan zouden die inderdaad controversieel van aard kunnen zijn. Het is echter tekenend dat u deze of vergelijkbare artikels nog steeds niet voorlegde.

Ten tweede dient uw gebruik van de naam H. F. a.i besproken te worden. Dit is problematisch op verschillende punten. U stelt te zijn begonnen schrijven onder de naam 'H. F. a.' in plaats van onder de naam 'H. F. al-F.' omdat u bedreigd werd (zie CGVS H2, p. 2, 3). Het is uiterst bevreemdend dat u uit veiligheidsoverwegingen onder een andere naam zou beginnen schrijven, en dan een naam zou gebruiken die grotendeels gelijk loopt met uw gewoontelijke naam. Dit wordt des te vreemder wanneer men in overweging neemt dat 'al-F.', geen pseudoniem of schuilnaam is, maar gewoon een andere naam van uw stam (zie CGVS H2, p. 2). U bent met andere woorden identificeerbaar wanneer u onder die naam schrijft, want het is niet anders dan een alternatieve maar bestaande versie van uw echte naam. U zei dat u begon te schrijven onder 'al-F.' nadat u bedreigd werd, maar dan valt op dat u daarna toch opnieuw 'al-F.' ging gebruiken. Enkel in krant C van juli 2013 is immers sprake van 'al-F.', terwijl de vroegere kranten A en B artikels hebben onder de naam 'al-F.'. Het is vreemd dat u in april 2013 zou menen dat het te gevaarlijk is om onder uw normale naam te schrijven, om vervolgens in juli 2013 opnieuw uw normale naam te gebruiken. Gevraagd naar hoe u precies de namen gebruikte, zei u dat u zeker uw juiste naam moest gebruiken wanneer u artikels over de staat schreef (zie CGVS H2, p. 3). Dit houdt echter weinig steek want de meeste artikels die u voorlegde gaan over de staat, en toch schreef u onder 'al-F.'. Dit kan overigens niet het hergebruik van 'al-F.' in krant C verklaren, want artikel C3 gaat bijvoorbeeld over traditionele gezangen – niet over de staat – maar toch schreef u het onder uw

eigen naam. Ten slotte is het zeer opmerkelijk dat u kan zeggen dat u een artikel over gebrekkige watervoorziening onder uw normale naam schreef (zie CGVS H2, p. 3), hoewel dit artikel dateerde van juli 2013, maar dat u geen enkel onderwerp kan noemen waarover u onder de naam 'al-F.' schreef (zie CGVS H2, p. 3), hoewel veruit de meeste artikels die u voorlegde onder 'al-F.' zijn geschreven. Bovendien zijn verschillende van deze artikels veel recenter, namelijk van 2014 en 2015 (zie kranten E en F in de groene map). Dit is des te opvallender wanneer men in acht neemt dat u volgens uw verklaringen 'al-F.' gebruikte uit angst voor uw veiligheid. Dit zou betekenen dat u 'al-F.' gebruikte in zeer opvallende omstandigheden, namelijk wanneer u meende gevaar te lopen, zodat men toch kan verwachten dat u zich zou herinneren welke artikels u onder dergelijke omstandigheden schreef. Samengevat moet gezegd dat uw verklaringen over het gebruik van de naam 'H. F. al-F.' onlogisch en inconsistent zijn en daardoor niet aannemelijk. Wat de ware toedracht is, is niet duidelijk, maar het lijkt erop dat ofwel de artikels geschreven onder 'al-F.' niet van uw hand zijn, wat kan verklaren waarom u geen artikels kan noemen die onder die naam zijn geschreven. 'al-F.' is immers niet de naam die men op uw identiteitsdocumenten terugvindt dus men moet u op uw woord nemen dat u dat bent. Ofwel is 'al-F.' inderdaad gewoon een andere naam voor uw stam en gebruikte u beide namen door elkaar, maar dan zonder enige band met een eventueel risico dat u meende te lopen, want uw verklaringen daaromtrent kunnen niet overtuigen.

Nu dient uw geloof besproken te worden. U beweert christen te zijn en daardoor geïdoleerd te worden. Uw christelijk geloof werd bij uw eerste verzoek om internationale bescherming zowel door het CGVS als door de RVV niet geloofwaardig geacht, in de eerste plaats omdat u zelfs elementaire vragen over het christendom niet kon beantwoorden, omdat u hoegenaamd niet vertrouwd was met christelijke terminologie en ook omdat uw huwelijk – een niet-moslim man die trouwt met een moslimvrouw – voor de Iraakse wetgeving in principe niet mogelijk is. Deze bezwaren blijven van kracht.

U zocht bij uw tweede verzoek om internationale bescherming toch opnieuw uw christelijk geloof aan te tonen: u kloeg over de tolk die voor u vertaalde tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS. Volgens u zou hij van Marokkaanse afkomst zijn geweest en sommige termen zoals 'doopsel' niet correct vertaald hebben (zie CGVS H2, p. 4 en H1, p. 8). Dit argument is echter niet dienstig. Ten eerste werd u zowel bij het begin als bij het einde van het onderhoud gevraagd of u de tolk verstond, wat u beaamde (zie CGVS H1, p. 2, 24) en u werd duidelijk gezegd dat u moest signaleren wanneer er zich problemen met de vertaling voordeden (zie CGVS H1, p. 2). Bovendien bleef uw gebruik van foute terminologie niet tot één keer beperkt. Zo werd u gevraagd naar de juiste term voor 'altaar', maar u sprak van een 'tafel' (zie CGVS H1, p. 13). De tolk was nochtans wel degelijk vertrouwd met het Arabische woord voor 'altaar' (zie CGVS H1, p. 13). Uw poging uw manifeste onkunde over christelijke terminologie in de schoenen van de tolk te schuiven schaadt uw algemene geloofwaardigheid. Aan de reeks hiaten vastgesteld tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud door het CGVS kan overigens nog worden toegevoegd dat u bij uw tweede onderhoud niet kon duiden wat men op Pasen viert. Bij uw eerste gehoor werd u herhaaldelijk gevraagd naar belangrijke christelijke feestdagen, maar Pasen kon u niet geven (zie CGVS H1, p. 11). Deze keer kende u de naam van de feestdag dus wel (zie CGVS H2, p. 12), maar gevraagd naar wat men dan viert kon u slechts de olijfberg vermelden en u zei dat mensen dan vasten (zie CGVS H2, p. 12). De olijfberg is echter deel van het passieverhaal, dat zich vóór Pasen situeert en vasten wordt traditioneel gedaan in de aanloop naar Pasen en is dus evenmin deel van de feestdag zelf (zie 'venster op katholiek geloven – 'Pasen' en 'waarin katholieken geloven' toegevoegd aan het administratief dossier). Nogmaals gevraagd wat men op Pasen viert zegt u dat de christenen zich toen bij Jezus verzamelden en dat zo het christelijk geloof begon (zie CGVS H2, p. 13). Het is stuitend dat u er niet in slaagt de dood van Jezus aan het kruis en zijn verrijzenis te vermelden (zie 'venster op katholiek geloven – Pasen, in de blauwe map, toegevoegd aan het administratief dossier). Uw uiterst verregaande onkunde over het christendom toont wederom aan dat u onmogelijk christen kan zijn.

Het is belangrijk hier te herhalen dat u beweert al als kind samen met uw moeder sporadisch naar de kerk te zijn gegaan (zie CGVS H2, p. 10, 10-11) en dat u volgens uw verklaringen dus binnen het christendom bent opgegroeid. Van zo iemand kan men verwachten dat hij goed vertrouwd is met elementaire christelijke terminologie en de belangrijkste christelijke tradities en geloofspunten.

Een bijkomend problematisch punt bij uw religie zijn de verklaringen van uw vrouw over wat haar familie denkt over de beweerde christelijke opvoeding van uw kinderen. Binnen de context van uw verhaal zou uw vrouw haar kinderen opvoeden binnen een andere religie dan die van haar familie. Het spreekt voor zich dat verscheidene van haar familieleden daar een bepaalde mening over zullen hebben, zeker wanneer men in gedachten houdt dat, zoals algemeen geweten, religie een belangrijke positie inneemt

in Irak. Dan valt het echter op dat uw vrouw keer op keer niet verder komt dan te stellen dat haar familie daar niets mee te maken heeft, dat ze daar niets over zeggen en dat ze daar geen mening over hebben (zie CGVS L2, p. 6-7). Indien men de lijn van uw relaas volgt, kan het haast niet dat deze kwestie nog nooit ter sprake zou zijn gekomen tussen haar en haar familie. Haar verklaringen lijken er op te duiden dat de notie van afkeuring door haar islamitische familie voor de christelijke opvoeding van jullie kinderen nog helemaal niet bij haar was opgekomen, hetgeen aantoont dat jullie zich helemaal niet in een situatie bevinden waarbij een islamitische moeder haar kinderen binnen een andere religie opvoedde.

Verder legde u Belgische doopcertificaten voor van uw kinderen en u kon die ondersteunen met foto's van het doopsel (zie doopcertificaten en bijhorende foto's). Daarmee kon u aantonen dat uw kinderen inderdaad een doopceremonie ondergingen (zie CGVS H2, p. 9, 10, 11, 12, 14 en zie CGVS L2, p. 6, 7, 8). Dat u en uw gezin werkelijk christenen zouden zijn is daarmee echter niet aangetoond. Gezien uw overduidelijke onwetendheid over het christendom kan het CGVS niet accepteren dat u christen bent. Dit doopsel zou dus neerkomen op een nietchristelijke vader, getrouwd met een soennitische moeder, die zijn kinderen als christen laat dopen, wat uiteraard bevreemdend is. Bijgevolg moet men er redelijkerwijs van uitgaan dat u uw kinderen slechts liet dopen om de Belgische asiinstanties van uw christelijk geloof te overtuigen. In die context is het belangrijk te vermelden dat u ook uw twee oudste kinderen liet dopen, hoewel die volgens uw verklaringen ook al in Irak waren gedoopt (zie CGVS H2, p. 9 en zie L2, p. 7). Zowel u als uw vrouw zeggen dat jullie geen doopcertificaten hadden en dat jullie hen daarom opnieuw lieten dopen. Een in wezen overbodig doopsel regelen enkel en alleen om documenten te verkrijgen lijkt echter vreemd. Dat u uw verzoek om internationale bescherming in gedachten had wordt eveneens gesuggereerd doordat uit uw verklaringen geen hechte band kon blijken met de parochie waar uw kinderen werden gedoopt, gezien u de naam van de parochie niet kende (zie CGVS H2, p. 9). Ook was u eerder vaag over de inhoud van de doopgelofte die u aflegde (zie CGVS H2, p. 12). Het bovenstaande in acht genomen moet het CGVS concluderen dat het doopsel van uw kinderen niet volstaat om de geloofwaardigheid van uw christelijk geloof te herstellen.

De naamgeving van uw jongste kind kan men gelijkaardig beoordelen. "M." wordt normaal gezien als een eerder christelijke naam beschouwd, hoewel het uiteraard zeer dicht aanleunt bij de islamitische/Arabische variant "Ma.". Al het bovenstaande in acht genomen kan men echter niet aannemen dat u een dergelijke naam gaf vanuit uw religieuze overtuiging.

Om te kunnen spreken van vervolging moet men niet per se de kenmerken vertonen die aanleiding geven tot vervolging indien deze kenmerken worden toegeschreven. Er is in uw geval echter geen reden om aan te nemen dat jullie in Irak als christen zouden worden gepercipieerd.

Enerzijds wordt het risico om als christen gepercipieerd te worden al deels weggenomen doordat u het officieel niet kan zijn. U bent immers getrouwd met een islamitische vrouw, hetgeen wettelijk gezien onmogelijk is indien u christen bent (zie "Religion, Law and Iraq's Personal Status Code", toegevoegd aan het administratief dossier). Een islamitische vrouw kan in Irak enkel een wettelijk huwelijk aangaan met een moslim. Jullie hebben klaarblijkelijk een officieel geregistreerd huwelijk, uw huwelijksakte in acht genomen, waardoor men moet aannemen dat u in werkelijkheid moslim bent. Dit wordt ondersteund door uw verregaande onwetendheid aangaande het Christendom. Wanneer wordt aangenomen dat u moslim bent zijn uw kinderen het automatisch ook. Volgens de relevante wetgeving worden minderjarige kinderen steeds als moslim geregistreerd indien een van beide ouders moslim is. Bekering vanuit Islam naar andere godsdiensten is verboden (zie "Iraq 2017 International Religious Freedom Report", toegevoegd aan het administratief dossier). Men moet er dus van uitgaan dat jullie in Irak geregistreerd staan als moslims, in elk geval niet als christen. Een doopsel heeft geen enkele impact daarop gezien het geen wettelijke waarde heeft.

Anderzijds moet opnieuw worden benadrukt dat uw christelijk geloof hoegenaamd niet kon overtuigen, zoals hierboven werd geargumenteed. Het gegeven dat uw kinderen nu gedoopt zijn, werpt geen ander licht op die vaststelling. Men moet er immers van uitgaan dat jullie de kinderen slechts lieten dopen om jullie verzoek om internationale bescherming kracht bij te zetten. In acht genomen dat uw vrouw moslim is en in acht genomen dat het niet geloofwaardig is dat u christen bent, is er geen enkele reden om te veronderstellen dat jullie zich als christelijk gezin zouden gedragen en dus in Irak als zodanig zouden worden gepercipieerd. Het doopsel van uw kinderen zal daar niets aan veranderen gezien men moet aannemen dat dat doopsel geen grond heeft in jullie werkelijke overtuigingen en dus geen enkele rol zou spelen in jullie leven in geval van een eventuele terugkeer naar Irak.

Ten slotte dient de beweerdde moord op uw broer besproken te worden. Het bovenstaande in acht genomen kan het CGVS niet aanvaarden dat uw broer zou vermoord zijn vanwege zijn religie. Uw christelijk geloof is niet aannemelijk en bijgevolg kan niet zonder meer geloof gehecht worden aan de religie van uw broer. Een problematisch punt daaromtrent zijn de namen van uw broers en verscheidene van hun kinderen. Daaronder zijn verschillende duidelijk islamitische namen zoals Muhammad, Ahmad, Fatima en Ali (zie CGVS H2, p. 8). U kan wel beweren dat uw ouders besloten de helft christelijke namen en de helft islamitische namen te geven en u zegt niet bekend te zijn met de gewoonte om christelijke kinderen te dopen onder een christelijke naam (zie CGVS H2, p. 11), toch kan het CGVS niet anders dan vaststellen dat de hierboven genoemde namen, zoals geweten, heel courant zijn bij moslims maar in de regel niet voorkomen binnen andere religies. U kon het christelijk geloof van uw broer dus niet aannemelijk maken. Bovendien brengen u noch uw vrouw zelf aanwijzingen aan dat uw broer zou vermoord zijn vanwege zijn religie. Dit zijn uiteindelijk slechts vermoedens. De dader is immers niet gekend (zie CGVS H2, p. 5) en de motieven evenmin (zie CGVS H2, p. 8 en zie CGVS L2, p. 5).

Daarnaast rijzen twijfels bij het feit of deze moord werkelijk plaats vond. Men moet hierbij in gedachten houden dat uw geloofwaardigheid, al het voorgaande in acht genomen, zeer gebrekkig is. Dan valt enerzijds op dat u de moord op uw broer poogt in te schakelen in uw ongeloofwaardig relaas over uw religie en de risico's die daarmee zouden samenhangen. Anderzijds werd in enig detail ingegaan op het moment dat u het nieuws aan uw vrouw vertelde en men moet vaststellen dat jullie verklaringen daarover enigszins in gebreke blijven. Zo zei u dat u het vertelde terwijl uw vrouw in jullie slaapkamer was met jullie jongste kindje en de andere kinderen waren al gaan slapen (zie CGVS H2, p. 6, 7). Uw vrouw daarentegen blijft volledig op de oppervlakte en beweert niet meer te weten in welke kamer ze toen was, of het buiten donker of licht was en of de kinderen erbij waren of niet (zie CGVS L2, p. 4-5). Men mag ervan uit gaan dat het moment waarop zij hoorde dat haar schoonbroer werd vermoord betekenisvol was en dat ze dit nadien dus in meer detail zou kunnen beschrijven. U legt weliswaar het overlijdenscertificaat van uw broer en een bijhorende identiteitskaart voor, maar hieraan dient te worden toegevoegd dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd, blijkt dat Iraakse documenten zeer weinig waarde hebben gezien de hoge graad van corruptie in het land. Veel valse documenten zijn niet van authentieke documenten te onderscheiden. Iraakse documenten hebben bijgevolg slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas van een Iraakse verzoeker om internationale bescherming.

Uit bovenstaande observaties blijkt dat u de door u aangehaalde vluchtmotieven niet aannemelijk hebt gemaakt en wordt u de vluchtelingenstatus geweigerd. De documenten die u voorlegde kunnen deze appreciatie niet in positieve zin veranderen. De documenten die u neerlegde in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming werden reeds in uw eerste weigeringsbeslissing besproken. Volstaat hier te vermelden dat uw identiteitsdocumenten die als religie 'christen' opgeven nog steeds niet kunnen opwegen tegen uw ongeloofwaardige verklaringen. De journalistenkaarten die u voorlegde bij uw eerste verzoek om internationale bescherming zijn evenzeer nog steeds van weinig waarde bij het ondersteunen van uw relaas. De ene stelt dat u bij de krant 'al-Safeer' zou werken, maar u legde van deze krant nog geen exemplaren voor. De andere is van een zodanig ondermaatse kwaliteit dat men die bezwaarlijk enige bewijswaarde kan toekennen.

Vervolgens dienen de bijkomende documenten besproken te worden die u voorlegde in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming. De DHL-omslagen ondersteunen uw herkomst, een element dat het CGVS in de huidige beslissing op zich niet in vraag stelt. De geboorteaattesten tonen de geboorte van uw derde en vierde kind aan, wat het CGVS evenmin in twijfel trekt. De naamkeuze van uw jongste dochter werd hierboven reeds besproken. De documenten en foto's van het doopsel van uw kinderen tonen aan dat zij werden gedoopt. Hierboven werd geargumenteed waarom dat toch uw religie niet kan aantonen. Het CGVS trekt de informatie die werd voorgelegd aangaande het doopsel en ontleding in deze beslissing niet in twijfel. De foto's van de familiebijeenkomst in de kersttijd tonen enkel aan dat u bent opgegroeid binnen een interreligieus huwelijk. Ze kunnen echter niet aantonen dat u een praktiserend christen bent of als zodanig zou worden gepercipieerd. De foto's van uzelf met een van uw kinderen in een kerk in België kunnen niet opwegen tegen al de problematische elementen aangaande uw christelijk geloof zoals die hierboven werden gegeven. De schooldocumenten van uw kinderen tonen aan dat zij in België schoollopen in een katholieke school. Zoals geweten is het allerm minst zo dat het katholieke onderwijsnet in België enkel de katholieke gemeenschap bedient. Dit kan dus niet gelden als bewijs voor uw christelijke geloof. Gezien uw christelijk geloof niet geloofwaardig werd bevonden kan evenmin doorslaggevende waarde worden gehecht aan de beschikking van de arbeidsrechtbank te Gent van 11 oktober 2016, die overigens niet gespecialiseerd noch bevoegd is voor de beoordeling van

verzoeken om internationale bescherming. De identiteitskaart van uw moeder toont haar identiteit en haar religie aan. Dit wordt door het CGVS niet in twijfel getrokken. De overlijdensakte en de identiteitskaart van uw broer werden hierboven reeds besproken. De bijkomende kranten die u voorlegde werden hierboven uitgebreid besproken. Het attest van het universitair ziekenhuis Brussel toont aan dat uw dochter Lida psychologisch wordt opgevolgd wegens posttraumatische klachten. Deze klachten kunnen het gevolg zijn van velerlei incidenten of situaties en dienen niet automatisch gezien te worden als bewijs voor jullie vluchtrelaas. Het attest linkt de post-traumatische klachten aan de ontvoering van uw zoon, maar vermeldt tevens dat dit is gebaseerd op de verklaringen van de ouders. U legde een bijkomend attest voor van een klinisch psycholoog waarin wordt gesteld dat ook u post-traumatische klachten heeft en dat die klachten mogelijks een invloed hebben op de manier waarop u uw vluchtrelaas vertelt. Zoals hierboven reeds werd gesteld bleek nergens doorheen uw persoonlijke onderhouden dat uw cognitieve vaardigheden dermate zouden zijn aangetast dat u niet in staat was om de vragen naar behoren te begrijpen en te beantwoorden of dat u zich niet correct zou kunnen situeren in ruimte in tijd. De informatie die u voorlegde aangaande de situatie van christenen in Irak toont de moeilijke omstandigheden aan waaronder christenen in Irak leven. Het CGVS accepteert echter niet dat u christen zou zijn, zodat deze artikels niet op u van toepassing zijn. Ook legde u informatie voor aangaande de veiligheidssituatie in Bagdad. De situatie in Bagdad wordt hieronder uitgebreid besproken. Tenslotte legden jullie een brief van jullie advocaat voor die delen van jullie relaas herneemt. Een element dat daaruit gelicht moet worden is dat u zou beweren geen 'praktiserend christen' te zijn geweest. Dit komt echter niet overeen met uw verklaringen. U stelde immers reeds als kind naar de kerk te zijn gegaan met uw moeder, en later ging u ongeveer maandelijks, buiten in de periode 2003-2008, toen u niet zou zijn gegaan (zie CGVS H2, p. 10-11).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als uit de COI Focus "Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad" van 26 maart 2018 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat ISIS sinds 2015 meer en meer werd teruggedrongen. Op 9 december 2017 kondigde eerste minister Haider al-Abadi dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIS verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied.

Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia Taji, Hosseinia, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Nahrawan, Mada'in, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya.

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad.

Het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt neemt in hoofdzaak de vorm van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan ISIS. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Het aantal door ISIS uitgevoerde aanslagen in Bagdad is vanaf begin 2017 sterk teruggelopen in vergelijking met de situatie van 2014 tot 2016. Niet alleen de frequentie maar ook de zwaarte van de aanslagen is in 2017, in vergelijking met 2015 en 2016, verder afgenomen. Deze trend werd aan het begin van de ramadan in mei 2017 weliswaar kort onderbroken. Net zoals in de vorige jaren lanceerde ISIS toen een "ramadanoffensief" met een toename van aanslagen in heel Irak. Het geweld nam daarna echter opnieuw verder af.

ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken.

Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van ISIS in Bagdad veranderd zijn. De sjiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) worden daarbij meer geviseerd. Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Het geweld in de provincie Bagdad heeft tot gevolg dat er maandelijks doden en gewonden te betreuren vallen. Het aantal incidenten is echter sinds november 2016 gevoelig gedaald en dit tot op een niveau zoals voor het laatst in 2012 gezien. Ook het aantal geweldincidenten is over de hele lijn teruggelopen: minder autobommen, minder IED's, en ook minder aan het conflict gerelateerde moorden. Deze trend houdt ook heel 2017 en in de eerste maanden van 2018 aan.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

In dit opzicht wijst het CGVS er op dat de cijfers in voornoemde COI Focus met betrekking tot het aantal te betreuren burgerslachtoffers niet enkel betrekking hebben op slachtoffers van blind geweld, maar ook op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Bovendien hebben deze cijfers betrekking op het gehele grondgebied van de provincie Bagdad dat een oppervlakte van 4555 km² heeft en iets meer dan 7 miljoen inwoners heeft.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd: enerzijds worden verplaatsingen bemoeilijkt door de controleposten (die nu wel meer en meer worden afgebouwd), maar anderzijds is Bagdad nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, pretparken enz. blijven er geopend. Gezinnen komen buiten om inkopen te doen, uit te gaan eten of te wandelen. Ook het cultureel leven staat er niet stil. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen. De economische situatie is echter zodanig verslechterd dat de ontevredenheid onder de bevolking sterk is toegenomen. Er zijn talrijke betogingen tegen het falende beleid van de overheid om de infrastructuur op punt te brengen, en vooral ook tegen de alomtegenwoordige corruptie.

De scholen en universiteiten zijn open, en er is gezondheidszorg beschikbaar, al staat de laatste zwaar onder druk en is de toegang tot dit systeem (vooral voor IDP's) moeilijk. Anderzijds is het aantal IDP's in Bagdad het afgelopen jaar sterk geslonken. Dit heeft de druk op gastgezinnen, de huurmarkt en openbare dienstverlening verlaagd.

Verplaatsingen in de stad worden enerzijds weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints (die nu wel meer en meer worden afgebouwd), maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, en is er geen sprake van om het terug in te voeren. De verkeerswegen blijven open, en de internationale luchthaven is operationeel.

De Iraakse autoriteiten hebben bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

Het CGVS wijst er tot slot op dat nergens in het standpunt van het UNHCR inzake de terugkeer naar Irak (UNHCR Position on Returns to Iraq” van 14 november 2016) geadviseerd wordt om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR stelt nergens dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2017 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese asielzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat het CGVS ook in hoofde van uw echtgenote een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van L. W. (verder: verzoekster) als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent geboren op 9 september 1976 in Bagdad. U bezit de Arabische nationaliteit, bent Arabische van etnie en soennitisch moslim van religie. U heeft een broer en drie zussen. U trouwde in 2009 met uw man, H. F. A. AL-F. (o.v.: 8.078.723 – CGVS: 1515356Z), en u kreeg met hem drie kinderen. Uw jongste kinderen, AL F. F. en AL-F. M. zijn in België geboren.

Op 13 juni 2015 kwam u met uw gezin aan in België. Op 15 juni 2015 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 21 januari 2016 nam het CGVS voor u en uw echtgenoot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de status van de subsidiaire bescherming. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Op 24 mei 2016 bevestigde de RVV echter de beslissing van het CGVS.

Op 2 oktober 2016 dienden jullie een tweede verzoek om internationale bescherming in. Sinds uw vorige asielaanvraag zou uw schoonbroer A. in Bagdad vermoord zou zijn vanwege zijn christen zijn. Dit gebeurde op 5 juli 2016. Verder liet u uw drie kinderen dopen in Oostende op 14 januari 2017.

Ter ondersteuning van uw eerste verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten voor: jullie woonkaart, uw huwelijksakte, de identiteitskaarten en de paspoorten van uzelf, uw man en uw twee oudste kinderen. De nationaliteitsbewijzen van uzelf en uw man, een badge van een Amerikaanse basis, twee perskaarten, een krant en een omslag van DHL. In het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming voegde u daar nog de volgende documenten aan toe: het geboortecertificaat van uw zoon F., een brief van uw advocaat, de overlijdensakte van uw schoonbroer met een vertaling, de identiteitskaarten van uw schoonmoeder en uw schoonbroer met vertalingen, een ranglijst van landen naar mate van christenvervolging, artikels over christenen in Irak, foto's en documenten van het doopsel van uw kinderen, een psychologisch attest betreffende uw dochter Lida, bijkomende kranten en twee enveloppen van DHL.

Op 31 augustus 2017 nam het CGVS een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, een beslissing die op 8 mei 2018 door de RVV werd vernietigd.

In het kader van het beroep dat u instelde tegen de beslissing van het CGVS bij de RVV legde u bijkomend de volgende documenten voor: algemene informatie over de veiligheidssituatie in Bagdad en over de situatie van christenen in Irak, een beschikking van de arbeidsrechtbank te Gent van 11 oktober 2016, documenten die aantonen dat uw kinderen school lopen in het Onze-Lieve Vrouwecollege in Oostende, foto's van u in een kerk, informatie over het doopsel en ontleding, foto's van een familiebijeenkomst in het ouderlijk huis van uw man tijdens Kerstmis, een attest van een klinisch psycholoog dat stelt dat uw man post-traumatische klachten heeft en het geboortecertificaat van uw dochter.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat uw verzoek om internationale bescherming steunt op de asielmotieven van uw echtgenoot. U haalt geen bijkomende incidenten of problemen aan. In hoofd van deze laatste werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij slaagde er namelijk niet in een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Aangezien u zich volledig beroept op de door uw echtgenoot aangehaalde asielmotieven, kan ook ten aanzien van u niet gesteld worden dat u uw land van herkomst heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Wat het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenoot betreft concludeerde het Commissariaat-generaal het volgende met betrekking tot de vluchtelingenstatus:

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het CGVS reeds op 21 januari 2016 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam omdat u niet aannemelijk kon maken dat u toen nog een risico zou lopen vanwege uw werk op een Amerikaanse basis in 2007, omdat u niet aannemelijk maakte als journalist gevoelige thema's behandeld te hebben waardoor u in de problemen zou kunnen geraken en omdat u niet aannemelijk maakte christen te zijn.

De RVV heeft deze beslissing bevestigd op 24 mei 2016. Het CGVS kan zich er toe beperken om heden in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen.

U stelt in uw tweede verzoek om internationale bescherming nog steeds risico te lopen vanwege uw religie (zie verslag persoonlijk onderhoud CGVS ALF. H. F. A. dd. 25/04/2017 [H2], p. 8, 10] en zie verslag persoonlijk onderhoud CGVS W. L. H. W. dd. 25/04/2017 [L2], p. 5) en vanwege uw werk als journalist (zie CGVS H2, p. 2, 3). U legde bijkomende documenten voor ter ondersteuning van deze twee onderdelen van uw vluchtrelaas. Uw broer, eveneens christen volgens u, zou vermoord zijn vanwege zijn religie en dit zou uw eigen risico illustreren (zie CGVS H2, p. 8 en zie CGVS L2, p. 5). U bracht geen nieuwe elementen aan om het risico aan te tonen dat u vanwege uw vroegere werk op de Amerikaanse basis zou lopen, zodat dit onderdeel van uw vluchtrelaas hier niet verder dient besproken te worden. Hieronder worden dus enkel uw werk als journalist en uw beweerde religie besproken.

Eerst wordt naar uw journalistieke activiteiten gekeken. In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming werd de omvang hiervan in twijfel getrokken omdat u slechts één enkele krant voorlegde. Bij uw huidige verzoek om internationale bescherming kon u, weliswaar pas na uw gehoor in het kader van de inoverwegingname, meerdere kranten voorleggen, maar u kon nog steeds niet aannemelijk maken dat u problemen riskeert vanwege de artikels die u schreef.

Hier worden de door u voorgelegde artikels kort besproken: Artikel A1 (zie kranten A – F in de groene map, toegevoegd aan het administratief dossier - de kranten worden geïdentificeerd met letters, de individuele artikels met cijfers) handelt over hoe het vaak gebeurt dat dokters in het buitenland verblijven waardoor de patiënten worden behandeld door vervangers. Dit artikel klaagt een maatschappelijke mistoestand aan, maar is apolitiek en het is niet duidelijk hoe het aanstoot zou kunnen geven aan een partij of groepering in die mate dat ze geweld tegen u zouden gebruiken. Artikel A2 gaat over de oprichting van een nieuwe partij die zoekt deel te nemen aan de volgende provinciale verkiezingen. Het artikel is louter feitelijk. Artikel A3 laat een lid van die nieuwe partij aan het woord. Dit zijn dus niet uw eigen woorden. In dit artikel wordt een reeks platitudes geventileerd: Irak mag niet verdeeld worden, men moet zich verzetten tegen buitenlandse plannen voor Irak en de partij is tegen corruptie. Er wordt niet vermeld wie met deze uitspraken wordt geïspokeerd. Artikel B1 laat de leider van een politieke partij aan het woord. Dit zijn opnieuw niet uw woorden. Hij klaagt het regime van Saddam Hussein aan, vindt dat de nieuwe regering te weinig heeft hervormd en hij stelt de slechte veiligheidssituatie aan de kaak. Dit is een politieke inhoud, maar opnieuw kan men niet zien hoe dit in het huidige Irak zwaar aanstootgevend zou kunnen zijn, temeer daar opnieuw geen huidige politici bij naam worden genoemd. De krant C werd reeds in uw vorige verzoek om internationale bescherming besproken. Opnieuw moet men vaststellen dat artikels C1 en C2 louter feitelijk zijn. Artikel C3 handelt over een soort traditioneel tribaal gezang en lijkt niet controversieel. Artikel C4 klaagt inderdaad de slechte watervoorziening in een bepaalde regio aan (zie CGVS H2, p. 3), maar wijst niemand met de vinger. Artikel D1 is een feitelijk artikel over de oprichting van een expertenraad binnen de provincie. Artikel E1 is een louter feitelijk artikel over een cementfabriek in Najaf. Artikel F1 is een redelijk gedetailleerd maar feitelijk artikel over het procederen van interne vluchtelingen in de provincie Najaf.

Na het doornemen van de artikels kan men niet concluderen dat deze van een dermate controversiële of gevoelige aard zijn dat de schrijver ervan een risico op vervolging zou gaan lopen. Tijdens uw gehoor op het CGVS in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming vermeldde u twee artikels waarbij u corruptie binnen de overheid aan het licht bracht (zie verslag persoonlijk onderhoud CGVS AL-F. H. F. A. dd. 20/11/2015 [H1], p. 23-24). Indien deze artikels werkelijk bestaan zouden die inderdaad controversieel van aard kunnen zijn. Het is echter tekenend dat u deze of vergelijkbare artikels nog steeds niet voorlegde.

Ten tweede dient uw gebruik van de naam H. F. al-F. besproken te worden. Dit is problematisch op verschillende punten. U stelt te zijn begonnen schrijven onder de naam 'H. F. al-F.' in plaats van onder de naam 'H. F. al-F.' omdat u bedreigd werd (zie CGVS H2, p. 2, 3). Het is uiterst bevreemdend dat u uit veiligheidsoverwegingen onder een andere naam zou beginnen schrijven, en dan een naam zou gebruiken die grotendeels gelijk loopt met uw gewoontelijke naam. Dit wordt des te vreemder wanneer men in overweging neemt dat 'al-F.', geen pseudoniem of schuilnaam is, maar gewoon een andere naam van uw stam (zie CGVS H2, p. 2). U bent met andere woorden identificeerbaar wanneer u onder die naam schrijft, want het is niet anders dan een alternatieve maar bestaande versie van uw echte naam. U zei dat u begon te schrijven onder 'al-F.' nadat u bedreigd werd, maar dan valt op dat u daarna toch opnieuw 'al-F.' ging gebruiken.

Enkel in krant C van juli 2013 is immers sprake van 'al-F.', terwijl de vroegere kranten A en B artikels hebben onder de naam 'al-F.'. Het is vreemd dat u in april 2013 zou menen dat het te gevaarlijk is om onder uw normale naam te schrijven, om vervolgens in juli 2013 opnieuw uw normale naam te gebruiken. Gevraagd naar hoe u precies de namen gebruikte, zei u dat u zeker uw juiste naam moest gebruiken wanneer u artikels over de staat schreef (zie CGVS H2, p. 3). Dit houdt echter weinig steek want de meeste artikels die u voorlegde gaan over de staat, en toch schreef u onder 'al-F.'. Dit kan overigens niet het hergebruik van 'al-F.' in krant C verklaren, want artikel C3 gaat bijvoorbeeld over traditionele gezangen – niet over de staat – maar toch schreef u het onder uw eigen naam. Ten slotte is het zeer opmerkelijk dat u kan zeggen dat u een artikel over gebrekkige watervoorziening onder uw normale naam schreef (zie CGVS H2, p. 3), hoewel dit artikel dateerde van juli 2013, maar dat u geen enkel onderwerp kan noemen waarover u onder de naam 'al-F.' schreef (zie CGVS H2, p. 3), hoewel veruit de meeste artikels die u voorlegde onder 'al-F.' zijn geschreven. Bovendien zijn verschillende van deze artikels veel recenter, namelijk van 2014 en 2015 (zie kranten E en F in de groene map). Dit is des te opvallender wanneer men in acht neemt dat u volgens uw verklaringen 'al-F.' gebruikte uit angst voor uw veiligheid. Dit zou betekenen dat u 'al-F.' gebruikte in zeer opvallende omstandigheden, namelijk wanneer u meende gevaar te lopen, zodat men toch kan verwachten dat u zich zou herinneren welke artikels u onder dergelijke omstandigheden schreef. Samengevat moet gezegd dat uw verklaringen over het gebruik van de naam 'H. F. al-F.' onlogisch en inconsistent zijn en daardoor niet aannemelijk. Wat de ware toedracht is, is niet duidelijk, maar het lijkt erop dat ofwel de artikels geschreven onder 'al-F.' niet van uw hand zijn, wat kan verklaren waarom u geen artikels kan noemen die onder die naam zijn geschreven. 'al-F.' is immers niet de naam die men op uw identiteitsdocumenten terugvindt dus men moet u op uw woord nemen dat u dat bent. Ofwel is 'al-F.' inderdaad gewoon een andere naam voor uw stam en gebruikte u beide namen door elkaar, maar dan zonder enige band met een eventueel risico dat u meende te lopen, want uw verklaringen daaromtrent kunnen niet overtuigen.

Nu dient uw geloof besproken te worden. U beweert christen te zijn en daardoor gevisieerd te worden. Uw christelijk geloof werd bij uw eerste verzoek om internationale bescherming zowel door het CGVS als door de RVV niet geloofwaardig geacht, in de eerste plaats omdat u zelfs elementaire vragen over het christendom niet kon beantwoorden, omdat u hoegenaamd niet vertrouwd was met christelijke terminologie en ook omdat uw huwelijk – een niet-moslim man die trouwt met een moslimvrouw – voor de Iraakse wetgeving in principe niet mogelijk is. Deze bezwaren blijven van kracht.

U zocht bij uw tweede verzoek om internationale bescherming toch opnieuw uw christelijk geloof aan te tonen: u kloeg over de tolk die voor u vertaalde tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS. Volgens u zou hij van Marokkaanse afkomst zijn geweest en sommige termen zoals 'doopsel' niet correct vertaald hebben (zie CGVS H2, p. 4 en H1, p. 8). Dit argument is echter niet dienstig. Ten eerste werd u zowel bij het begin als bij het einde van het onderhoud gevraagd of u de tolk verstond, wat u beaamde (zie CGVS H1, p. 2, 24) en u werd duidelijk gezegd dat u moest signaleren wanneer er zich problemen met de vertaling voordeden (zie CGVS H1, p. 2). Bovendien bleef uw gebruik van foute terminologie niet tot één keer beperkt. Zo werd u gevraagd naar de juiste term voor 'altaar', maar u sprak van een 'tafel' (zie CGVS H1, p. 13). De tolk was nochtans wel degelijk vertrouwd met het Arabische woord voor 'altaar' (zie CGVS H1, p. 13). Uw poging uw manifeste onkunde over christelijke terminologie in de schoenen van de tolk te schuiven schaadt uw algemene geloofwaardigheid. Aan de reeks hiaten vastgesteld tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud door het CGVS kan overigens nog worden toegevoegd dat u bij uw tweede onderhoud niet kon duiden wat men op Pasen viert. Bij uw eerste gehoor werd u herhaaldelijk gevraagd naar belangrijke christelijke feestdagen, maar Pasen kon u niet geven (zie CGVS H1, p. 11). Deze keer kende u de naam van de feestdag dus wel (zie CGVS H2, p. 12), maar gevraagd naar wat men dan viert kon u slechts de olijfberg vermelden en u zei dat mensen dan vasten (zie CGVS H2, p. 12). De olijfberg is echter deel van het passieverhaal, dat zich vóór Pasen situeert en vasten wordt traditioneel gedaan in de aanloop naar Pasen en is dus evenmin deel van de feestdag zelf (zie 'venster op katholiek geloven – 'Pasen' en 'waarin katholieken geloven' toegevoegd aan het administratief dossier). Nogmaals gevraagd wat men op Pasen viert zegt u dat de christenen zich toen bij Jezus verzamelden en dat zo het christelijk geloof begon (zie CGVS H2, p. 13). Het is stuitend dat u er niet in slaagt de dood van Jezus aan het kruis en zijn verrijzenis te vermelden (zie 'venster op katholiek geloven – Pasen, in de blauwe map, toegevoegd aan het administratief dossier). Uw uiterst verregaande onkunde over het christendom toont wederom aan dat u onmogelijk christen kan zijn.

Het is belangrijk hier te herhalen dat u beweert al als kind samen met uw moeder sporadisch naar de kerk te zijn gegaan (zie CGVS H2, p. 10, 10-11) en dat u volgens uw verklaringen dus binnen het christendom bent opgegroeid. Van zo iemand kan men verwachten dat hij goed vertrouwd is met elementaire christelijke terminologie en de belangrijkste christelijke tradities en geloofspunten.

Een bijkomend problematisch punt bij uw religie zijn de verklaringen van uw vrouw over wat haar familie denkt over de beweerde christelijke opvoeding van uw kinderen. Binnen de context van uw verhaal zou uw vrouw haar kinderen opvoeden binnen een andere religie dan die van haar familie. Het spreekt voor zich dat verscheidene van haar familieleden daar een bepaalde mening over zullen hebben, zeker wanneer men in gedachten houdt dat, zoals algemeen geweten, religie een belangrijke positie inneemt in Irak. Dan valt het echter op dat uw vrouw keer op keer niet verder komt dan te stellen dat haar familie daar niets mee te maken heeft, dat ze daar niets over zeggen en dat ze daar geen mening over hebben (zie CGVS L2, p. 6-7). Indien men de lijn van uw relaas volgt, kan het haast niet dat deze kwestie nog nooit ter sprake zou zijn gekomen tussen haar en haar familie. Haar verklaringen lijken er op te duiden dat de notie van afkeuring door haar islamitische familie voor de christelijke opvoeding van jullie kinderen nog helemaal niet bij haar was opgekomen, hetgeen aantoont dat jullie zich helemaal niet in een situatie bevinden waarbij een islamitische moeder haar kinderen binnen een andere religie opvoedde.

Verder legde u Belgische doopcertificaten voor van uw kinderen en u kon die ondersteunen met foto's van het doopsel (zie doopcertificaten en bijhorende foto's). Daarmee kon u aantonen dat uw kinderen inderdaad een doopceremonie ondergingen (zie CGVS H2, p. 9, 10, 11, 12, 14 en zie CGVS L2, p. 6, 7, 8). Dat u en uw gezin werkelijk christenen zouden zijn is daarmee echter niet aangetoond. Gezien uw overduidelijke onwetendheid over het christendom kan het CGVS niet accepteren dat u christen bent. Dit doopsel zou dus neerkomen op een nietchristelijke vader, getrouwd met een soennitische moeder, die zijn kinderen als christen laat dopen, wat uiteraard bevreemdend is. Bijgevolg moet men er redelijkerwijs van uitgaan dat u uw kinderen slechts liet dopen om de Belgische asielinstanties van uw christelijk geloof te overtuigen. In die context is het belangrijk te vermelden dat u ook uw twee oudste kinderen liet dopen, hoewel die volgens uw verklaringen ook al in Irak waren gedoopt (zie CGVS H2, p. 9 en zie L2, p. 7). Zowel u als uw vrouw zeggen dat jullie geen doopcertificaten hadden en dat jullie hen daarom opnieuw lieten dopen. Een in wezen overbodig doopsel regelen enkel en alleen om documenten te verkrijgen lijkt echter vreemd. Dat u uw verzoek om internationale bescherming in gedachten had wordt eveneens gesuggereerd doordat uit uw verklaringen geen hechte band kon blijken met de parochie waar uw kinderen werden gedoopt, gezien u de naam van de parochie niet kende (zie CGVS H2, p. 9). Ook was u eerder vaag over de inhoud van de doopgelofte die u aflegde (zie CGVS H2, p. 12). Het bovenstaande in acht genomen moet het CGVS concluderen dat het doopsel van uw kinderen niet volstaat om de geloofwaardigheid van uw christelijk geloof te herstellen.

De naamgeving van uw jongste kind kan men gelijkaardig beoordelen. "M." wordt normaal gezien als een eerder christelijke naam beschouwd, hoewel het uiteraard zeer dicht aanleunt bij de islamitische/Arabische variant "Ma.". Al het bovenstaande in acht genomen kan men echter niet aannemen dat u een dergelijke naam gaf vanuit uw religieuze overtuiging.

Om te kunnen spreken van vervolging moet men niet per se de kenmerken vertonen die aanleiding geven tot vervolging indien deze kenmerken worden toegeschreven. Er is in uw geval echter geen reden om aan te nemen dat jullie in Irak als christen zouden worden gepercipieerd.

Enerzijds wordt het risico om als christen gepercipieerd te worden al deels weggenomen doordat u het officieel niet kan zijn. U bent immers getrouwd met een islamitische vrouw, hetgeen wettelijk gezien onmogelijk is indien u christen bent (zie "Religion, Law and Iraq's Personal Status Code", toegevoegd aan het administratief dossier). Een islamitische vrouw kan in Irak enkel een wettelijk huwelijk aangaan met een moslim. Jullie hebben klaarblijkelijk een officieel geregistreerd huwelijk, uw huwelijksakte in acht genomen, waardoor men moet aannemen dat u in werkelijkheid moslim bent. Dit wordt ondersteund door uw verregaande onwetendheid aangaande het Christendom. Wanneer wordt aangenomen dat u moslim bent zijn uw kinderen het automatisch ook. Volgens de relevante wetgeving worden minderjarige kinderen steeds als moslim geregistreerd indien een van beide ouders moslim is. Beking vanuit Islam naar andere godsdiensten is verboden (zie "Iraq 2017 International Religious Freedom Report", toegevoegd aan het administratief dossier). Men moet er dus van uitgaan dat jullie in Irak geregistreerd staan als moslims, in elk geval niet als christen. Een doopsel heeft geen enkele impact daarop gezien het geen wettelijke waarde heeft.

Anderzijds moet opnieuw worden benadrukt dat uw christelijk geloof hoegenaamd niet kon overtuigen, zoals hierboven werd geargumenteed. Het gegeven dat uw kinderen nu gedoopt zijn, werpt geen ander licht op die vaststelling. Men moet er immers van uitgaan dat jullie de kinderen slechts lieten dopen om jullie verzoek om internationale bescherming kracht bij te zetten. In acht genomen dat uw vrouw moslim is en in acht genomen dat het niet geloofwaardig is dat u christen bent, is er geen enkele reden om te veronderstellen dat jullie zich als christelijk gezin zouden gedragen en dus in Irak als zodanig zouden worden gepercipieerd. Het doopsel van uw kinderen zal daar niets aan veranderen gezien men moet aannemen dat dat doopsel geen grond heeft in jullie werkelijke overtuigingen en dus geen enkele rol zou spelen in jullie leven in geval van een eventuele terugkeer naar Irak.

Ten slotte dient de beweerde moord op uw broer besproken te worden. Het bovenstaande in acht genomen kan het CGVS niet aanvaarden dat uw broer zou vermoord zijn vanwege zijn religie. Uw christelijk geloof is niet aannemelijk en bijgevolg kan niet zonder meer geloof gehecht worden aan de religie van uw broer. Een problematisch punt daaromtrent zijn de namen van uw broers en verscheidene van hun kinderen. Daaronder zijn verschillende duidelijk islamitische namen zoals Muhammad, Ahmad, Fatima en Ali (zie CGVS H2, p. 8). U kan wel beweren dat uw ouders besloten de helft christelijke namen en de helft islamitische namen te geven en u zegt niet bekend te zijn met de gewoonte om christelijke kinderen te dopen onder een christelijke naam (zie CGVS H2, p. 11), toch kan het CGVS niet anders dan vaststellen dat de hierboven genoemde namen, zoals geweten, heel courant zijn bij moslims maar in de regel niet voorkomen binnen andere religies. U kon het christelijk geloof van uw broer dus niet aannemelijk maken. Bovendien brengen u noch uw vrouw zelf aanwijzingen aan dat uw broer zou vermoord zijn vanwege zijn religie. Dit zijn uiteindelijk slechts vermoedens. De dader is immers niet gekend (zie CGVS H2, p. 5) en de motieven evenmin (zie CGVS H2, p. 8 en zie CGVS L2, p. 5).

Daarnaast rijzen twijfels bij het feit of deze moord werkelijk plaats vond. Men moet hierbij in gedachten houden dat uw geloofwaardigheid, al het voorgaande in acht genomen, zeer gebrekkig is. Dan valt enerzijds op dat u de moord op uw broer poogt in te schakelen in uw ongeloofwaardig relaas over uw religie en de risico's die daarmee zouden samenhangen. Anderzijds werd in enig detail ingegaan op het moment dat u het nieuws aan uw vrouw vertelde en men moet vaststellen dat jullie verklaringen daarover enigszins in gebreke blijven. Zo zei u dat u het vertelde terwijl uw vrouw in jullie slaapkamer was met jullie jongste kindje en de andere kinderen waren al gaan slapen (zie CGVS H2, p. 6, 7). Uw vrouw daarentegen blijft volledig op de oppervlakte en beweert niet meer te weten in welke kamer ze toen was, of het buiten donker of licht was en of de kinderen erbij waren of niet (zie CGVS L2, p. 4-5). Men mag ervan uit gaan dat het moment waarop zij hoorde dat haar schoonbroer werd vermoord betekenisvol was en dat ze dit nadien dus in meer detail zou kunnen beschrijven.

U legt weliswaar het overlijdenscertificaat van uw broer en een bijhorende identiteitskaart voor, maar hieraan dient te worden toegevoegd dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd, blijkt dat Iraakse documenten zeer weinig waarde hebben gezien de hoge graad van corruptie in het land. Veel valse documenten zijn niet van authentieke documenten te onderscheiden. Iraakse documenten hebben bijgevolg slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas van een Iraakse verzoeker om internationale bescherming.

Uit bovenstaande observaties blijkt dat u de door u aangehaalde vluchtmotieven niet aannemelijk hebt gemaakt en wordt u de vluchtelingenstatus geweigerd. De documenten die u voorlegde kunnen deze appreciatie niet in positieve zin veranderen. De documenten die u neerlegde in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming werden reeds in uw eerste weigeringsbeslissing besproken. Volstaat hier te vermelden dat uw identiteitsdocumenten die als religie 'christen' opgeven nog steeds niet kunnen opwegen tegen uw ongeloofwaardige verklaringen. De journalistenkaarten die u voorlegde bij uw eerste verzoek om internationale bescherming zijn evenzeer nog steeds van weinig waarde bij het ondersteunen van uw relaas. De ene stelt dat u bij de krant 'al-Safeer' zou werken, maar u legde van deze krant nog geen exemplaren voor. De andere is van een zodanig ondermaatse kwaliteit dat men die bezwaarlijk enige bewijswaarde kan toekennen.

Vervolgens dienen de bijkomende documenten besproken te worden die u voorlegde in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming. De DHL-omslagen ondersteunen uw herkomst, een element dat het CGVS in de huidige beslissing op zich niet in vraag stelt. De geboorteaattesten tonen de geboorte van uw derde en vierde kind aan, wat het CGVS evenmin in twijfel trekt. De naamkeuze van uw jongste dochter werd hierboven reeds besproken. De documenten en foto's van het doopsel van uw kinderen tonen aan dat zij werden gedoopt. Hierboven werd geargumenteed waarom dat toch uw religie niet kan aantonen.

Het CGVS trekt de informatie die werd voorgelegd aangaande het doopsel en ontdoping in deze beslissing niet in twijfel. De foto's van de familiebijeenkomst in de kersttijd tonen enkel aan dat u bent opgegroeid binnen een interreligieus huwelijk. Ze kunnen echter niet aantonen dat u een praktiserend christen bent of als zodanig zou worden gepercipieerd. De foto's van uzelf met een van uw kinderen in een kerk in België kunnen niet opwegen tegen al de problematische elementen aangaande uw christelijk geloof zoals die hierboven werden gegeven. De schooldocumenten van uw kinderen tonen aan dat zij in België schoollopen in een katholieke school. Zoals geweten is het allerm minst zo dat het katholieke onderwijsnet in België enkel de katholieke gemeenschap bedient. Dit kan dus niet gelden als bewijs voor uw christelijke geloof. Gezien uw christelijk geloof niet geloofwaardig werd bevonden kan evenmin doorslaggevende waarde worden gehecht aan de beschikking van de arbeidsrechtbank te Gent van 11 oktober 2016, die overigens niet gespecialiseerd noch bevoegd is voor de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming. De identiteitskaart van uw moeder toont haar identiteit en haar religie aan. Dit wordt door het CGVS niet in twijfel getrokken. De overlijdensakte en de identiteitskaart van uw broer werden hierboven reeds besproken. De bijkomende kranten die u voorlegde werden hierboven uitgebreid besproken. Het attest van het universitair ziekenhuis Brussel toont aan dat uw dochter L. psychologisch wordt opgevolgd wegens posttraumatische klachten. Deze klachten kunnen het gevolg zijn van velerlei incidenten of situaties en dienen niet automatisch gezien te worden als bewijs voor jullie vluchtrelaas. Het attest linkt de post-traumatische klachten aan de ontvoering van uw zoon, maar vermeldt tevens dat dit is gebaseerd op de verklaringen van de ouders. U legde een bijkomend attest voor van een klinisch psycholoog waarin wordt gesteld dat ook u post-traumatische klachten heeft en dat die klachten mogelijks een invloed hebben op de manier waarop u uw vluchtrelaas vertelt. Zoals hierboven reeds werd gesteld bleek nergens doorheen uw persoonlijke onderhouden dat uw cognitieve vaardigheden dermate zouden zijn aangetast dat u niet in staat was om de vragen naar behoren te begrijpen en te beantwoorden of dat u zich niet correct zou kunnen situeren in ruimte in tijd. De informatie die u voorlegde aangaande de situatie van christenen in Irak toont de moeilijke omstandigheden aan waaronder christenen in Irak leven. Het CGVS accepteert echter niet dat u christen zou zijn, zodat deze artikels niet op u van toepassing zijn. Ook legde u informatie voor aangaande de veiligheidssituatie in Bagdad. De situatie in Bagdad wordt hieronder uitgebreid besproken. Tenslotte legden jullie een brief van jullie advocaat voor die delen van jullie relaas herneemt. Een element dat daaruit gelicht moet worden is dat u zou beweren geen 'praktiserend christen' te zijn geweest. Dit komt echter niet overeen met uw verklaringen. U stelde immers reeds als kind naar de kerk te zijn gegaan met uw moeder, en later ging u ongeveer maandelijks, buiten in de periode 2003-2008, toen u niet zou zijn gegaan (zie CGVS H2, p. 10-11).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als uit de COI Focus "Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad" van 26 maart 2018 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat ISIS sinds 2015 meer en meer werd teruggedrongen. Op 9 december 2017 kondigde eerste minister Haider al-Abadi dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIS verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied.

Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia Taji, Hosseinia, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Nahrawan, Mada'in, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya.

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad.

Het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt neemt in hoofdzaak de vorm van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan ISIS. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Het aantal door ISIS uitgevoerde aanslagen in Bagdad is vanaf begin 2017 sterk teruggelopen in vergelijking met de situatie van 2014 tot 2016. Niet alleen de frequentie maar ook de zwaarte van de aanslagen is in 2017, in vergelijking met 2015 en 2016, verder afgenomen. Deze trend werd aan het begin van de ramadan in mei 2017 weliswaar kort onderbroken. Net zoals in de vorige jaren lanceerde ISIS toen een "ramadanoffensief" met een toename van aanslagen in heel Irak. Het geweld nam daarna echter opnieuw verder af. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken.

Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van ISIS in Bagdad veranderd zijn. De sjiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) worden daarbij meer gevisieerd. Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Het geweld in de provincie Bagdad heeft tot gevolg dat er maandelijks doden en gewonden te betreuren vallen. Het aantal incidenten is echter sinds november 2016 gevoelig gedaald en dit tot op een niveau zoals voor het laatst in 2012 gezien. Ook het aantal geweldincidenten is over de hele lijn teruggelopen: minder autobommen, minder IED's, en ook minder aan het conflict gerelateerde moorden. Deze trend houdt ook heel 2017 en in de eerste maanden van 2018 aan.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

In dit opzicht wijst het CGVS er op dat de cijfers in voornoemde COI Focus met betrekking tot het aantal te betreuren burgerslachtoffers niet enkel betrekking hebben op slachtoffers van blind geweld, maar ook op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Bovendien hebben deze cijfers betrekking op het gehele grondgebied van de provincie Bagdad dat een oppervlakte van 4555 km² heeft en iets meer dan 7 miljoen inwoners heeft.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd: enerzijds worden verplaatsingen bemoeilijkt door de controleposten (die nu wel meer en meer worden afgebouwd), maar anderzijds is Bagdad nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, pretparken enz. blijven er geopend. Gezinnen komen buiten om inkopen te doen, uit te gaan eten of te wandelen. Ook het cultureel leven staat er niet stil. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen.

De economische situatie is echter zodanig verslechterd dat de ontevredenheid onder de bevolking sterk is toegenomen. Er zijn talrijke betogingen tegen het falende beleid van de overheid om de infrastructuur op punt te brengen, en vooral ook tegen de alomtegenwoordige corruptie.

De scholen en universiteiten zijn open, en er is gezondheidszorg beschikbaar, al staat de laatste zwaar onder druk en is de toegang tot dit systeem (vooral voor IDP's) moeilijk. Anderzijds is het aantal IDP's in Bagdad het afgelopen jaar sterk geslonken. Dit heeft de druk op gastgezinnen, de huurmarkt en openbare dienstverlening verlaagd.

Verplaatsingen in de stad worden enerzijds weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints (die nu wel meer en meer worden afgebouwd), maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, en is er geen sprake van om het terug in te voeren. De verkeerswegen blijven open, en de internationale luchthaven is operationeel.

De Iraakse autoriteiten hebben bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

Het CGVS wijst er tot slot op dat nergens in het standpunt van het UNHCR inzake de terugkeer naar Irak (UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016) geadviseerd wordt om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR stelt nergens dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2017 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese asielzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroepen verzoekende partijen zich op een schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet *iuncto* de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsnorm.

Verzoekende partijen voeren aan dat verweerder in de nieuwe weigeringsbeslissing van 11 december 2018 niet ingaat op de opmerkingen van de RVV in het arrest van 8 mei 2018 inzake de al dan niet bestaande mogelijkheid van een “*herroeping*” van een bekering of doopsel.

Middels verwijzing naar artikel 48/5, § 5 van de Vreemdelingenwet voeren verzoekers aan dat het niet relevant is of verzoeker al dan niet werkelijk praktiserend zou zijn als christen, aangezien hij wel degelijk officieel geregistreerd staat als christen op de nationale identiteitskaart en de registratie als christen er reeds toe leidt dat hij een zeer groot risico op vervolging loopt bij terugkeer naar het land van herkomst.

Verzoekende partijen verwijzen naar landeninformatie inzake de religieuze zuivering van christenen in Irak sinds de opkomst van IS.

Verzoekende partijen besluiten dat hun ‘réfugié sur place’-profiel dient te worden onderzocht, gezien hun kinderen werden gedoopt in België, zij naar een katholieke school gaan en christelijk worden opgevoed. Bijgevolg lopen hun kinderen ontegensprekelijk een ernstig risico op vervolging bij terugkeer naar Bagdad.

In een tweede middel beroepen verzoekende partijen zich op een schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet; een schending van artikel 22bis *juncto* artikel 191 van de Grondwet; een schending van artikel 24.2 van het Handvest grondrechten EU; *iuncto* de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsnorm.

Verzoekende partijen verwijzen naar het rapport “*UNHCR Position on Returns to Iraq*” van 14 november 2016 dat aangeeft dat de veiligheidssituatie in Bagdad tot op heden zeer instabiel en onvoorspelbaar is en dat Irak tot op heden een zeer ernstige humanitaire crisis doormaakt waarbij miljoenen mensen dringend humanitaire hulp nodig hebben, terwijl zij op heden geen enkele toegang hebben tot basisvoorzieningen en voedsel. Verzoekende partijen citeren het besluit van dit rapport en stellen dat deze richtlijn van UNHCR tot op heden van kracht is. Verzoekende partijen verwijzen in dit verband nog naar twee nieuwsartikelen over zelfmoordaanslagen in Bagdad in januari en mei 2018.

Verzoekende partijen voeren tevens aan dat de vraag naar de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus afzonderlijk en op individuele wijze dient te worden onderzocht en beoordeeld waarbij rekening moet worden gehouden met de persoon van de verzoeker om internationale bescherming en de specifieke gegevens van het dossier. Verzoekende partijen verwijzen hiertoe naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen d.d. 29 maart 2018 waarin wordt bevestigd dat rekening dient te worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden in hoofde van de verzoeker bij de beoordeling van de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (stuk 17). *In casu* zijn de persoonlijke omstandigheden in hun hoofde aldus verzoekende partijen talrijk : (i) verzoekster is een soennitische moslima afkomstig uit Bagdad waarbij vaststaat dat soennieten in Bagdad grotere risico's lopen om het slachtoffer te worden van sjiitische milities; (ii) hun kinderen werden gedoopt en zijn aldus christen, minstens zullen zij alzo worden gepercipieerd, terwijl het een vaststaand gegeven is dat IS de christelijke bevolking in Irak tracht te decimeren; (iii) en verzoeker staat officieel geregistreerd als christen op zijn identiteitskaart waarbij het tevens een vaststaand gegeven is dat hij een christelijke moeder heeft.

2.1.2. Verweerder voegt bij de verweernota van 28 januari 2019 een update van de COI Focus “*Irak. Veiligheidssituatie in Bagdad*” van 14 november 2018. Verweerder benadrukt dat bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak het rapport “*UNHCR Position on Returns to Iraq*” van 14 november 2016 in rekening werd genomen.

2.1.3. Verweerder brengt via een aanvullende nota van 10 mei 2019 volgend nieuw element ter kennis: ‘EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation’ van maart 2019.

Verweerder stelt dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van hun leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.1.4. Ter terechtzitting brengen verzoekers een aanvullende nota bij. Deze nota bevat de kopie van de communiefoto's en kerkelijk paspoort van de kinderen.

Beoordeling

2.2. Inzake de vluchtelingenstatus

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden verzoekers' verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekers al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen geen verweer voeren ten aanzien van de omstandige motivering die besluit dat verzoekende partijen geen gegronde vrees voor vervolging hebben omwille van de vermeende journalistieke activiteiten van verzoeker.

De motivering inzake de vermeende journalistieke activiteiten van verzoeker vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

2.2.3. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat verweerder in de bestreden beslissing van 11 december 2018 niet ingaat op de opmerkingen van de Raad, zoals gesteld in arrest van 8 mei 2018, inzake de al dan niet bestaande mogelijkheid van een "herroeping" van een bekering of doopsel, benadrukt verweerder terecht dat de verplichting voor de commissaris-generaal om een nieuwe beslissing te nemen, niet belet dat verweerder zijn beoordelingsvrijheid behoudt bij het bepalen van de inhoud van de beslissing.

De Raad kan verweerder niet opleggen een concreet onderzoek te doen en kan enkel het handelen van de commissaris-generaal in een bepaalde richting sturen door suggesties of concrete aanwijzingen te geven, zonder dat deze kunnen worden beschouwd als een dwingende injunctie. De commissaris-generaal is geheel onafhankelijk bij het nemen van zijn beslissing, conform artikel 57/2 van de Vreemdelingenwet, en zal zelf uitmaken wat de gevolgen van de vernietiging zijn en, in het bijzonder, wat hij bijkomend nog zal moeten doen om het vernietigingsmotief haar volle uitwerking te geven.

In casu dient te worden aangehaald dat verzoekende partijen niet aantonen dat hun kinderen bij een eventuele terugkeer naar Irak als christenen zullen worden gepercipieerd omwille van hun doopsel in België.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat het christelijke geloof van verzoeker zowel door verweerder als door de Raad niet geloofwaardig werd geacht. De Raad oordeelde in arrest nr. 203 658 van 8 mei 2018 ter zake als volgt (cf. punt 2.3.3.): *"Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal, op basis van verzoekers verklaringen tijdens zijn gehoor, bij verzoeker een "uiterst verregaande onkunde over het christendom" vaststelt en tevens vermoedt dat verzoekers "zich helemaal niet in een situatie bevinden waarbij een islamitische moeder haar kinderen binnen een andere religie opvoedde". Verzoekers brengen geen enkel concreet argument aan dat de vaststelling met betrekking tot verzoekers "uiterst verregaande onkunde over het christendom" weerlegt. De commissaris-generaal motiveert uitgebreid en in detail over deze "onkunde". Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en blijft gehandhaafd. Gelet op deze "onkunde" en gelet op het verregaande gebrek aan kennis omtrent het christendom, dat de Raad bij arrest nr. nr. 168 140 van 24 mei 2016 in het kader van de eerste asielaanvragen reeds vaststelde, maakt verzoeker derhalve niet aannemelijk dat hij een praktiserend christen of een werkelijk overtuigde, oprecht bekeerde christen is."*

Dit wordt ondersteund door de vaststelling dat verzoekende partijen officieel gehuwd zijn, zoals gestaafd door de door hen neergelegde huwelijksakte. Immers, uit de landeninformatie in het administratief dossier blijkt dat huwelijken tussen moslim vrouwen en niet-moslim mannen wettelijk niet toegelaten zijn in Irak.

Uit landeninformatie in het administratief dossier blijkt dat minderjarige kinderen onder de Iraakse wetgeving als moslim geregistreerd worden indien één van beide ouders moslim is. Verweerder benadrukt terecht dat het feit dat de kinderen van verzoekende partijen in België gedoopt zijn hierop geen enkele impact heeft, gezien een doopsel geen wettelijke waarde heeft.

Gelet op voormelde overwegingen oordeelde verweerder terecht dat het doopsel van de kinderen van verzoekende partijen ingegeven blijkt te zijn door opportunistische beweegredenen, met name om hun verzoek om internationale bescherming kracht bij te zetten.

Dit wordt ondersteund door de vaststelling dat verzoekende partijen geen concrete weerlegging aanvoeren ten aanzien van de motivering die ten aanzien van verzoeker stelt:

“U zocht bij uw tweede verzoek om internationale bescherming toch opnieuw uw christelijk geloof aan te tonen: u kloeg over de tolk die voor u vertaalde tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS. Volgens u zou hij van Marokkaanse afkomst zijn geweest en sommige termen zoals ‘doopsel’ niet correct vertaald hebben (zie CGVS H2, p. 4 en H1, p. 8). Dit argument is echter niet dienstig. Ten eerste werd u zowel bij het begin als bij het einde van het onderhoud gevraagd of u de tolk verstond, wat u beaamde (zie CGVS H1, p. 2, 24) en u werd duidelijk gezegd dat u moest signaleren wanneer er zich problemen met de vertaling voordeden (zie CGVS H1, p. 2). Bovendien bleef uw gebruik van foute terminologie niet tot één keer beperkt. Zo werd u gevraagd naar de juiste term voor ‘altaar’, maar u sprak van een ‘tafel’ (zie CGVS H1, p. 13). De tolk was nochtans wel degelijk vertrouwd met het Arabische woord voor ‘altaar’ (zie CGVS H1, p. 13). Uw poging uw manifeste onkunde over christelijke terminologie in de schoenen van de tolk te schuiven schaadt uw algemene geloofwaardigheid. Aan de reeks hiaten vastgesteld tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud door het CGVS kan overigens nog worden toegevoegd dat u bij uw tweede onderhoud niet kon duiden wat men op Pasen viert. Bij uw eerste gehoor werd u herhaaldelijk gevraagd naar belangrijke christelijke feestdagen, maar Pasen kon u niet geven (zie CGVS H1, p. 11). Deze keer kende u de naam van de feestdag dus wel (zie CGVS H2, p. 12), maar gevraagd naar wat men dan viert kon u slechts de olijfborg vermelden en u zei dat mensen dan vasten (zie CGVS H2, p. 12). De olijfborg is echter deel van het passieverhaal, dat zich vóór Pasen situeert en vasten wordt traditioneel gedaan in de aanloop naar Pasen en is dus evenmin deel van de feestdag zelf (zie ‘venster op katholiek geloven – ‘Pasen’ en ‘waarin katholieken geloven’ toegevoegd aan het administratief dossier). Nogmaals gevraagd wat men op Pasen viert zegt u dat de christenen zich toen bij Jezus verzamelden en dat zo het christelijk geloof begon (zie CGVS H2, p. 13). Het is stuitend dat u er niet in slaagt de dood van Jezus aan het kruis en zijn verrijzenis te vermelden (zie ‘venster op katholiek geloven – Pasen, in de blauwe map, toegevoegd aan het administratief dossier). Uw uiterst verre gaande onkunde over het christendom toont wederom aan dat u onmogelijk christen kan zijn.

Het is belangrijk hier te herhalen dat u beweert al als kind samen met uw moeder sporadisch naar de kerk te zijn gegaan (zie CGVS H2, p. 10, 10-11) en dat u volgens uw verklaringen dus binnen het christendom bent opgegroeid. Van zo iemand kan men verwachten dat hij goed vertrouwd is met elementaire christelijke terminologie en de belangrijkste christelijke tradities en geloofspunten.

Een bijkomend problematisch punt bij uw religie zijn de verklaringen van uw vrouw over wat haar familie denkt over de beweerde christelijke opvoeding van uw kinderen. Binnen de context van uw verhaal zou uw vrouw haar kinderen opvoeden binnen een andere religie dan die van haar familie. Het spreekt voor zich dat verscheidene van haar familieleden daar een bepaalde mening over zullen hebben, zeker wanneer men in gedachten houdt dat, zoals algemeen geweten, religie een belangrijke positie inneemt in Irak. Dan valt het echter op dat uw vrouw keer op keer niet verder komt dan te stellen dat haar familie daar niets mee te maken heeft, dat ze daar niets over zeggen en dat ze daar geen mening over hebben (zie CGVS L2, p. 6-7). Indien men de lijn van uw relaas volgt, kan het haast niet dat deze kwestie nog nooit ter sprake zou zijn gekomen tussen haar en haar familie. Haar verklaringen lijken er op te duiden dat de notie van afkeuring door haar islamitische familie voor de christelijke opvoeding van jullie kinderen nog helemaal niet bij haar was opgekomen, hetgeen aantoont dat jullie zich helemaal niet in een situatie bevinden waarbij een islamitische moeder haar kinderen binnen een andere religie opvoedde.

Verder legde u Belgische doopcertificaten voor van uw kinderen en u kon die ondersteunen met foto's van het doopsel (zie doopcertificaten en bijhorende foto's). Daarmee kon u aantonen dat uw kinderen inderdaad een doopceremonie ondergingen (zie CGVS H2, p. 9, 10, 11, 12, 14 en zie CGVS L2, p. 6, 7, 8). Dat u en uw gezin werkelijk christenen zouden zijn is daarmee echter niet aangetoond. Gezien uw overduidelijke onwetendheid over het christendom kan het CGVS niet accepteren dat u christen bent. Dit doopsel zou dus neerkomen op een nietchristelijke vader, getrouwd met een soennitische moeder, die zijn kinderen als christen laat dopen, wat uiteraard bevreemdend is.

Bijgevolg moet men er redelijkerwijs van uitgaan dat u uw kinderen slechts liet dopen om de Belgische asiinstanties van uw christelijk geloof te overtuigen. In die context is het belangrijk te vermelden dat u ook uw twee oudste kinderen liet dopen, hoewel die volgens uw verklaringen ook al in Irak waren gedoopt (zie CGVS H2, p. 9 en zie L2, p. 7). Zowel u als uw vrouw zeggen dat jullie geen doopcificaten hadden en dat jullie hen daarom opnieuw lieten dopen. Een in wezen overbodig doopsel regelen enkel en alleen om documenten te verkrijgen lijkt echter vreemd. Dat u uw verzoek om internationale bescherming in gedachten had wordt eveneens gesuggereerd doordat uit uw verklaringen geen hechte band kon blijken met de parochie waar uw kinderen werden gedoopt, gezien u de naam van de parochie niet kende (zie CGVS H2, p. 9). Ook was u eerder vaag over de inhoud van de doopgeloofte die u aflegde (zie CGVS H2, p. 12). Het bovenstaande in acht genomen moet het CGVS concluderen dat het doopsel van uw kinderen niet volstaat om de geloofwaardigheid van uw christelijk geloof te herstellen.

De naamgeving van uw jongste kind kan men gelijkaardig beoordelen. "M." wordt normaal gezien als een eerder christelijke naam beschouwd, hoewel het uiteraard zeer dicht aanleunt bij de islamitische/Arabische variant "Ma.". Al het bovenstaande in acht genomen kan men echter niet aannemen dat u een dergelijke naam gaf vanuit uw religieuze overtuiging."

Ingevolge voorgaande vaststellingen tonen verzoekende partijen niet aan dat het doopsel van hun kinderen aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging bij een terugkeer naar Irak. In acht genomen dat verzoekende partijen in werkelijkheid beiden moslim zijn, maken zij immers niet aannemelijk dat zij zich bij een terugkeer naar Irak zullen manifesteren als christelijk gezin of dat ze als dusdanig zullen worden gepercipieerd door hun omgeving.

2.2.4. Verzoekende partijen voer aan, onder verwijzing naar artikel 48/5, § 5 van de Vreemdelingenwet dat het niet relevant is of verzoeker al dan niet werkelijk praktiserend zou zijn als christen, aangezien hij wel degelijk officieel geregistreerd staat als christen op de nationale identiteitskaart. Verzoekende partijen stellen: *"Hierbij dient te worden benadrukt dat ook indien eerste verzoeker geen praktiserend christen zou zijn, verzoekers alsnog ernstig gevaar zouden lopen bij gedwongen terugleiding naar BAGDAD aangezien eerste verzoeker wel degelijk officieel geregistreerd staat als christen op diens nationale identiteitskaart"*.

Dienaangaande werd in arrest 203 658 van 8 mei 2018 geoordeeld als volgt (cf. punt 2.3.5.): *"De Raad wijst er vooreerst op dat de nationale identiteitskaart van verzoeker reeds werd besproken in het kader van de eerste asielaanvragen. De commissaris-generaal benadrukte daarbij de zeer beperkte bewijswaarde van dit document, omdat het (i) enkel een kopie betreft waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan; en (ii) uit landeninformatie blijkt dat er hoge graad van corruptie is in Irak waardoor Iraakse documenten weinige waarde hebben. Omwille van de beperkte bewijswaarde van voormeld document en de vaststelling dat verzoeker niet kan overtuigen dat hij een praktiserend christen is, oordeelde de commissaris-generaal dat het voorleggen van de nationale identiteitskaart deze appreciatie niet in positieve zin kon omkeren. Ook in zijn arrest nr. 168 140 van 24 mei 2016 oordeelde de Raad verzoeker niet kon overtuigen christen te zijn en dat de voorgelegde nationale identiteitskaart hieraan geen afbreuk kon doen."*

De Raad treedt bijgevolg verweerder bij waar deze in de verweernota stelt: *"Volledigheidshalve benadrukt verweerder de zeer beperkte bewijswaarde van dit document, omdat (i) het enkel een kopie betreft waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan; (ii) uit objectieve informatie blijkt dat er hoge graad van corruptie heerst in Irak waardoor Iraakse documenten weinig bewijswaarde hebben; (iii) en uit de verklaringen van verzoekende partijen en de door hen neergelegde huwelijksakte blijkt dat zij officieel gehuwd zijn, terwijl huwelijken tussen moslim vrouwen en niet-moslim mannen wettelijk niet toegelaten zijn in Irak. De Raad oordeelde in arrest nr. 203 658 van 8 mei 2018 ter zake reeds als volgt: "Gelet op de ernstige inconsistenties en omwille van de zeer beperkte bewijswaarde van de nationale identiteitskaart, zoals besproken in het kader van de eerste asielaanvragen, stelt de Raad in het kader van de huidige tweede asielaanvragen wederom vast dat deze nationale identiteitskaart niet opweegt tegen verzoekers ongeloofwaardige verklaringen hieromtrent en zijn bewering dat hij christen is dan wel in Irak als christen wordt gepercipieerd. Immers, indien hij christen is of als christen wordt gepercipieerd in Irak, dan kon hij volgens de Iraakse wetgeving geen officieel geregistreerd huwelijk met zijn moslimvrouw aangaan voor een Iraakse rechtbank."*

Ten overvloede herhaalt de Raad nogmaals het gestelde in arrest nr. 203 658 van 8 mei 2018 waarin werd geoordeeld als volgt en dat onverminderd geldt:

“Deze inconsistenties doen op zeer ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen dat hij, op zijn 18de, zelf koos voor het christendom en heden “officieel geregistreerd staat als christen”. Gelet op de ernstige inconsistenties en omwille van de zeer beperkte bewijswaarde van de nationale identiteitskaart, zoals besproken in het kader van de eerste asielaanvragen, stelt de Raad in het kader van de huidige tweede asielaanvragen wederom vast dat deze nationale identiteitskaart niet opweegt tegen verzoekers ongeloofwaardige verklaringen hieromtrent en zijn bewering dat hij christen is dan wel in Irak als christen wordt gepercipieerd. Immers, indien hij christen is of als christen wordt gepercipieerd in Irak, dan kon hij volgens de Iraakse wetgeving geen officieel geregistreerd huwelijk met zijn moslimvrouw aangaan voor een Iraakse rechtbank. Dit houdt minstens in dat, gesteld dat verzoeker op zijn 18de voor het christendom koos, hij zich daarna weer tot de islam heeft bekeerd, anders kon hij niet officieel huwen met zijn moslimvrouw. Verzoeker toont verder niet aan dat hij zich na zijn huwelijk in Irak (wederom) heeft bekeerd tot of heeft gekozen voor het christendom, evenmin legt hij enige verklaringen in deze zin af. Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat er heden sprake is van een “gemengd huwelijk tussen een (geregistreerde) christen en een moslima” met een risico op vervolging in Irak tot gevolg.

Om dezelfde redenen kan evenmin enige doorslaggevende waarde worden gehecht aan de eenzijdige beschikking van de arbeidsrechtbank te Gent van 11 oktober 2016, die overigens niet gespecialiseerd noch bevoegd is voor de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming.”

2.2.5. Inzake het voorgehouden ‘réfugié sur place’-profiel dient vooreerst te worden opgemerkt dat bij verzoeken om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland (“réfugié sur place”) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een verzoeker om internationale bescherming niet werd vervolgd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een geprononceerde vrees voor vervolging.

Internationale bescherming kan slechts gegrond zijn op elementen die zijn ontstaan nadat een verzoeker zijn land van herkomst heeft verlaten wanneer er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde handelingen van die aard zijn dat zij kunnen leiden tot vervolging in geval van terugkeer.

In casu dient te worden aangehaald dat geen geloof kan worden gehecht dat de christelijke opvoeding van de kinderen van verzoekende partijen gelegen is in een oprechte geloofsovertuiging; uit het voormelde blijkt dat het doopsel van de kinderen in België duidelijk ingegeven is door opportunistische beweegredenen, met name om alsnog een verblijfsstatus in België te kunnen bekomen.

2.2.6. Aangaande de algemene informatie inzake de situatie van christenen in Irak waarnaar verzoekende partijen verwijzen (stukken 9-12 en 14), blijkt uit het hoger vastgestelde dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken praktiserende christenen zijn. De verwijzing naar deze informatie is bijgevolg niet dienstig.

Wat de overige bij het verzoekschrift gevoegde stukken betreft (stukken 3-6, 13 en 18), antwoordt verweerder terecht dat verzoekende partijen hiermee niet aantonen dat zij en hun gezin werkelijk christenen zouden zijn. Met de doopcertificaten van hun kinderen (stuk 3) tonen verzoekende partijen louter aan dat hun kinderen gedoopt werden, doch hieruit blijkt geenszins en verzoekende partijen slagen er middels de door hen neergelegde documenten en afgelegde verklaringen niet in aan te tonen dat het doopsel van hun kinderen ingegeven is door een oprechte religieuze overtuiging en niet louter geïnspireerd door opportunisten.

De stukken die ter zitting worden neergelegd doen evenmin afbreuk aan voorgaande vaststellingen. Het feit dat de twee kinderen hun communie hebben gedaan, ligt immers in het verlengde van de voorgaande vaststellingen inzake het opportunistisch karakter van de thans aangevoerde geloofsovertuiging in hoofde van hun kinderen.

2.2.7. Bij de voorgaande vaststellingen voegt zich het feit dat verzoekende partijen geen concreet verweer voeren tegen de navolgende motivering inzake verzoeker:

“Ten slotte dient de beweerde moord op uw broer besproken te worden. Het bovenstaande in acht genomen kan het CGVS niet aanvaarden dat uw broer zou vermoord zijn vanwege zijn religie. Uw christelijk geloof is niet aannemelijk en bijgevolg kan niet zonder meer geloof gehecht worden aan de religie van uw broer. Een problematisch punt daaromtrent zijn de namen van uw broers en verscheidene van hun kinderen. Daaronder zijn verschillende duidelijk islamitische namen zoals Muhammad, Ahmad, Fatima en Ali (zie CGVS H2, p. 8).

U kan wel beweren dat uw ouders besloten de helft christelijke namen en de helft islamitische namen te geven en u zegt niet bekend te zijn met de gewoonte om christelijke kinderen te dopen onder een christelijke naam (zie CGVS H2, p. 11), toch kan het CGVS niet anders dan vaststellen dat de hierboven genoemde namen, zoals geweten, heel courant zijn bij moslims maar in de regel niet voorkomen binnen andere religies. U kon het christelijk geloof van uw broer dus niet aannemelijk maken. Bovendien brengen u noch uw vrouw zelf aanwijzingen aan dat uw broer zou vermoord zijn vanwege zijn religie. Dit zijn uiteindelijk slechts vermoedens. De dader is immers niet gekend (zie CGVS H2, p. 5) en de motieven evenmin (zie CGVS H2, p. 8 en zie CGVS L2, p. 5).

Daarnaast rijzen twijfels bij het feit of deze moord werkelijk plaats vond. Men moet hierbij in gedachten houden dat uw geloofwaardigheid, al het voorgaande in acht genomen, zeer gebrekkig is. Dan valt enerzijds op dat u de moord op uw broer poogt in te schakelen in uw ongeloofwaardig relaas over uw religie en de risico's die daarmee zouden samenhangen. Anderzijds werd in enig detail ingegaan op het moment dat u het nieuws aan uw vrouw vertelde en men moet vaststellen dat jullie verklaringen daarover enigszins in gebreke blijven. Zo zei u dat u het vertelde terwijl uw vrouw in jullie slaapkamer was met jullie jongste kindje en de andere kinderen waren al gaan slapen (zie CGVS H2, p. 6, 7). Uw vrouw daarentegen blijft volledig op de oppervlakte en beweert niet meer te weten in welke kamer ze toen was, of het buiten donker of licht was en of de kinderen erbij waren of niet (zie CGVS L2, p. 4-5). Men mag ervan uit gaan dat het moment waarop zij hoorde dat haar schoonbroer werd vermoord betekenisvol was en dat ze dit nadien dus in meer detail zou kunnen beschrijven. U legt weliswaar het overlijdenscertificaat van uw broer en een bijhorende identiteitskaart voor, maar hieraan dient te worden toegevoegd dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd, blijkt dat Iraakse documenten zeer weinig waarde hebben gezien de hoge graad van corruptie in het land. Veel valse documenten zijn niet van authentieke documenten te onderscheiden. Iraakse documenten hebben bijgevolg slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas van een Iraakse verzoeker om internationale bescherming."

Voormelde motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, aangezien ze niet wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

Samen genomen met de niet-weerlegde motivering inzake de vermeende journalistieke activiteiten van verzoeker, blijkt aldus dat verzoekende partijen zich van een veelheid van ongeloofwaardig geachte elementen bedienen om hun verzoeken tot internationale bescherming te ondersteunen.

2.2.8. Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat de verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging hebben in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat zij niet voldoen aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.9. Het eerste middel is ongegrond.

2.3. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.1. In het tweede middel voeren verzoekende partijen onder meer de schending aan van artikel 22*bis* juncto artikel 191 van de Grondwet alsook de schending van artikel 24.2 van het Handvest grondrechten EU.

Verzoekende partijen werken echter niet concreet uit hoe voormelde bepalingen werden geschonden door de bestreden beslissingen; derhalve worden deze schendingen niet dienstig aangevoerd.

Daarenboven doen deze bepalingen geen afbreuk aan de eigenheid van het asielrecht, waarbij de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.2. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus verwijzen de verzoekende partijen naar "UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016. Verzoekende partijen citeren het besluit van dit rapporten stellen dat deze richtlijn van UNHCR, als dat bescherming hoogstwaarschijnlijk noodzakelijk is, tot op heden van kracht is. Verzoekende partijen verwijzen in dit verband nog naar twee nieuwsartikelen over zelfmoordaanslagen in Bagdad in januari en mei 2018 (stukken 14-15).

De Raad stelt vast dat verweerder een update van de COI Focus "Irak. Veiligheidssituatie in Bagdad" van 14 november 2018 in bijlage voegt bij de verweernota (bijlage 1).

Verweerder benadrukt in de verweernota terecht dat bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak het rapport “UNHCR Position on Returns to Iraq” van 14 november 2016 in rekening werd genomen. Verweerder wijst er dienaangaande vooreerst terecht op dat nergens in het standpunt van UNHCR inzake de terugkeer naar Irak van 14 november 2016 wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR stelt nergens dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Op basis van de bij de verweernota gevoegde COI Focus “Irak. Veiligheidssituatie in Bagdad” van 14 november 2018 en de aanvullende nota van 10 mei 2019 met de verwijzing naar ‘EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation’ van maart 2019 treedt de Raad verweerder bij waar deze in verweernota van 28 januari 2019 stelt:

“Verweerder wijst er vervolgens op dat zowel uit het standpunt van UNHCR, als uit de COI Focus van 14 november 2018 blijkt dat ISIS sinds 2015 meer en meer werd teruggedrongen. Op 9 december 2017 kondigde eerste minister Haider al-Abadi aan dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIS verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied.

Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoekende partijen, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar zij afkomstig zijn. Gezien hun verklaringen met betrekking tot hun herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia Taji, Hosseinia, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Nahrawan, Mada'in, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya.

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt, neemt in hoofdzaak de vorm aan van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan ISIS. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Het aantal door ISIS uitgevoerde aanslagen in Bagdad is vanaf begin 2017 sterk teruggelopen in vergelijking met de situatie van 2014 tot 2016. Niet alleen de frequentie maar ook de zwaarte van de aanslagen is in 2017 en 2018, in vergelijking met 2015 en 2016, verder afgenomen. Deze trend werd aan het begin van de ramadan in mei 2017 weliswaar kort onderbroken. Net zoals in de vorige jaren lanceerde ISIS toen een “ramadanoffensief” met een toename van aanslagen in heel Irak. Het geweld nam daarna echter opnieuw op significante en bijna constante wijze verder af in het voorbije jaar, waarbij het stabiliseerde op een veel lager niveau dan voorheen. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken.

Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van ISIS in Bagdad veranderd zijn. De sjiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) worden daarbij meer geviseerd. Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Het geweld in de provincie Bagdad heeft tot gevolg dat er maandelijks doden en gewonden te betreuren vallen.

Het aantal incidenten is echter sinds november 2016 gevoelig gedaald en dit tot op een niveau zoals voor het laatst in 2012 gezien. Ook het aantal geweldincidenten is over de hele lijn teruggelopen: minder autobommen, minder IED's, en ook minder aan het conflict gerelateerde moorden. Deze trend houdt ook heel 2017 en 2018 aan met een duidelijke verdere daling van het aantal slachtoffers.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

In dit opzicht wijst verweerder er op dat de cijfers in voornoemde COI Focus met betrekking tot het aantal te betreuren burgerslachtoffers niet enkel betrekking hebben op slachtoffers van blind geweld, maar ook op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Bovendien hebben deze cijfers betrekking op het gehele grondgebied van de provincie Bagdad, dat een oppervlakte van 4555 km² heeft en iets meer dan 7 miljoen inwoners heeft.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd: enerzijds worden verplaatsingen bemoeilijkt door de controleposten (die nu wel meer en meer worden afgebouwd), maar anderzijds is Bagdad nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, pretparken enz. blijven er geopend. Gezinnen komen buiten om inkopen te doen, uit te gaan eten of te wandelen. Ook het cultureel leven staat er niet stil. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen. De economische situatie is echter zodanig verslechterd dat de ontevredenheid onder de bevolking sterk is toegenomen. Er zijn talrijke betogingen tegen het falende beleid van de overheid om de infrastructuur op punt te brengen, en vooral ook tegen de alomtegenwoordige corruptie.

De scholen en universiteiten zijn open, en er is gezondheidszorg beschikbaar, al staat de laatste zwaar onder druk en is de toegang tot dit systeem (vooral voor IDP's) moeilijk. Anderzijds is het aantal IDP's in Bagdad het afgelopen jaar sterk geslonken. Dit heeft de druk op gastgezinnen, de huurmarkt en openbare dienstverlening verlaagd.

Verplaatsingen in de stad worden enerzijds weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints (die nu wel meer en meer worden afgebouwd), maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, en is er geen sprake van om het terug in te voeren. De verkeerswegen blijven open, en de internationale luchthaven is operationeel.

De Iraakse autoriteiten hebben bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

Volledigheidshalve wijst verweerder er op dat het EHRM in het arrest *J.K. and Others v. Sweden* van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (*EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111*). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2019 nog steeds geldig.

Verweerder erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker om internationale bescherming omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekende partijen louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen blootgesteld te

worden aan een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Verzoekende partijen voeren vervolgens aan dat de vraag naar de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus afzonderlijk en op individuele wijze dient te worden onderzocht en beoordeeld waarbij rekening moet worden gehouden met de persoon van de verzoeker om internationale bescherming en de specifieke gegevens van het dossier.

Verzoekende partijen stellen: (i) verzoekster is een soennitische moslima afkomstig uit Bagdad waarbij vaststaat dat soennieten in Bagdad grotere risico's lopen om het slachtoffer te worden van sjjiitische militie; (ii) de kinderen van de verzoekende partijen werden gedoopt en zijn aldus christen, minstens zullen zij also worden gepercipieerd, terwijl het een vaststaand gegeven is dat IS de christelijke bevolking in Irak tracht te decimeren; (iii) verzoeker staat officieel geregistreerd als christen op de identiteitskaart waarbij het tevens een vaststaand gegeven is dat hij een christelijke moeder heeft.

Waar verzoekende partijen verwijzen naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 201 900 d.d. 29 maart 2018, antwoordt verweerder terecht dat in de continentale rechtstraditie een arrest geen precedentwaarde heeft die bindend is en elk verzoek om internationale bescherming op individuele basis en aan de hand van de hiertoe *in concreto* aangevoerde elementen dient te worden onderzocht.

De persoonlijke omstandigheden van de verzoekers in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet zijn omstandigheden die tot gevolg hebben dat de verzoekers, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, en dit zelfs wanneer het geweld hem niet meer dan een ander persoon specifiek viseert. Dit kan, bijvoorbeeld, het geval zijn wanneer een verhoogde kwetsbaarheid, een verscherpte lokale vatbaarheid of een precaire socio-economische situatie tot gevolg hebben dat een verzoeker een groter risico loopt dan andere burgers op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld.

Het loutere feit dat verzoekster een soennitische moslima is, volstaat niet om een verhoogd risico op ernstige schade te doen aannemen. Verder brengen verzoekende partijen geen elementen bij die alsnog zouden wijzen op dat verhoogd risico, en ze blijken evenmin uit het dossier. Nergens blijkt dat verzoekster ooit problemen zou hebben gehad omwille van het feit dat zij soenniet is.

Verder dient omwille van de hogere vaststellingen te worden herhaald dat de verzoekende partijen niet aantonen dat hun kinderen (praktiserende) christenen zijn dan wel bij een eventuele terugkeer naar Irak als christenen zullen worden gepercipieerd omwille van hun doopsel en communie in België en dat de identiteitskaart van verzoeker niet opweegt tegen zijn ongeloofwaardige verklaringen, waardoor deze elementen niet kunnen worden aangemerkt als persoonlijke omstandigheden ingevolge dewelke verzoekende partijen een verhoogd risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekende partijen de kans kregen om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.3.5. Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juni tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS